

LAGTILLITENS LÅNGA TANKE

Lagtillit är tillit till de orubbliga naturlagarna och livslagarna. De innebär garanti för absolut rättvisa i medvetenhetsutvecklingen, garanti mot varje slags gudomligt godtycke, om något sådant ens skulle kunna tänkas.

Om man arbetar på medvetenhetsutvecklingen – andras och därmed sin egen – måste man enligt utvecklingslagen också utvecklas, även om man inte kan konstatera några resultat. Det är så mycket som försiggår och förbereds i det omedvetnas skydd. Folk är ivriga att få se resultat. Men esoterikern litar på Lagen och begär inte att få se resultat. Det är denna absoluta tillit till Lagen, som är en nödvändig egenskap. Utan denna egenskap är utvecklingen omöjlig eller i varje fall mycket svårare. Livstillit är lagtillit. Man kan tala om gudstillit, om man då har klart för sig att också gudarna följer lagen. De är gudar just i kraft av att lyda lagen med gudomlig insikt och förmåga.

Ovisshet gör att energierna förlamas, förlorar sin verkningskraft, sin dynamik. Denna svaghet utplånas endast genom tillit, tillit i dess trefaldiga form: livstillit, självtillit, lagtillit.

Våra lärare hävdar att ”icke en sparv faller till marken utan guds vilja”, utan Lagens medverkan. Och Lagen, det vill säga livslagarna, ser till alla monaders väl. Människorna tror att omsorgen och tryggheten gäller monadens höljen. Men detta är just ”den stora illusionen”, att förväxla monaden, det odödliga jaget, med något av dess dödliga höljen.

Den som studerar esoterik, måste lära sig att inte vänta sig något, vare sig av livet, av människorna eller av omständigheterna och att han inte är till för sin egen skull. Detta är självförverkligandets väg, som ger lagtillit och livstillit. Vi får i något liv genomgå prov, som klargör att vi har lärt den läxan. Den som studerar esoterik är till för enheten, för gemenskapen, för alla. Det är vägen till enhetens värld.

Lagen för självförverkligande förklarar att vi genom liv efter liv får tillfällen att göra erfarenheter för att lära av dem, förvärva egenskaper och förmågor. Lagen anger att allting är vårt eget verk och att vi själva måste vandra vägen; ingen annan kan gå den åt oss. Lagen förutsätter tillit till Livet: att våra livsomständigheter är avsedda att lära oss något och att vi genom att göra så gott vi kan omedvetet förvärvar vad Livet har avsett med inkarnationen. Vi är alldeles för livsokunniga för att avgöra för oss själva eller andra vad som är bäst för oss eller dem. Det är därför vi behöver livstillit och lagtillit.

Enhetslagen, frihetslagen och aktiveringslagen är de tre lagar människorna måste förstå och tillämpa. De övriga livslagarna klargör vad som sker med oss och förklarar varför. Kunskapen om dem ökar vår livsförståelse.

Det är mycket som sker i det omedvetna, när jag genom egen erfarenhet och insikt har förvärvat livstillit och lagtillit. Det är då som Augoeides i mentalmedvetenheten och det omedvetnas skydd kan leda mig allt efter de möjligheter som finns i många avseenden, framför allt till att få större förståelse för både verkligheten och ändamålsenligt tjänande. Hela min medvetenhetsutveckling är en automatisk process, när jag lever för andra, för annat än mig själv, när jag glömmer mig själv, när jag med gudomlig likgiltighet för min egen utveckling arbetar för människornas väl. Ängslan för min egen utveckling blir ett verkligt hinder. Har jag förstått esoteriken, så vet jag att jag får allt till skänks och att livsförståelsen blir resultatet av att jag

har slutat att tänka på mig själv och arbetar för något annat än det egna jaget, som jag aldrig uppmärksammar i enheten.

För att kunna bli andrajag måste jag först bli ”gudomligt likgiltig” för vad som sker med förstajaget. Detta är en av de viktigaste egenskaper jag har att förvärva och förutsätter i sin tur livstillit och lagtillit. Då visar jag att jag har förstått: att jag är ett jag, en monad, och att monaden i kausalhöljet är oåtkomlig; att jag, monaden, icke är identisk med mina inkarnationshöljen; att höljena endast är redskap för monadens medvetenhetsutveckling och förnyas med varje inkarnation; att monaden har bemästrat dessa höljens tendenser och blivit herre över dem, oberoende av de krav som yttrar sig i dessa höljen på grund av den vanliga felaktiga livsinställningen.

En äkta esoterisk paradox: ingenting kan hända mig vad som än händer mig. Jag frågar inte efter mina känslotillstånd. Jag fullgör glad alla mina förpliktelser men är ”innerst inne” osårbar, oberörd, oåtkomlig.

Min Augoeides: Led mig från överklighet till verklighet, led mig från mörker till ljus, led mig från död till odödlighet.